

NR 1 | 2016
ÅRGÅNG 18

ÖckeröÖarnas

SLÄKTFORSKAR FÖRENING

MEDLEMSTIDNING

Öckerö. Hamnen.

Ordföranden har ordet

Våren på gång..

Våren börjar så sakta komma tillbaka efter en ånyo snöfattig vinter ute på våra öar. Bina har varit ute o rensat sig och kollat om det kan vara något att hämta i naturen, möjligtvis lite vatten kan de hitta. I skrivandets stund har vi haft en vecka nu med härligt vårväder på dagarna med kalla nätter, men framför allt stilla. Mängder med bin har varit och botaniserat bland de få blommorna som är utslagna, var de hittar sin pollen förstår jag ej men benen är fulla med pollen då de kommer hem till kupan.

Nya ansikten

I "Forskarrummet" på vårt fina bibliotek har det varit ett antal nya medlemmar som har startat med att leta efter sina anor, och det är ju alltid roligt, tycker vi. Sen har vi ju alltid de trogna, som kommer varje måndag, och det är ju alltid trevligt att mötas, o prata om gamla bilder som deras fäder och mödrar har sparat till eftervärlden, tiden har gått så långt med oss att vi inte känner igen alla på fotona. Men det har ju visat sig att ansiktsdragen kommer igen på barnbarn osv. så man kan komma på vem det är den vägen. Men det är ett stort jobb, men roligt.

1100 bilder

Själv har jag "scannat" in de kort, och gjort dem digitala, som Sigge Olofsson tagit under Hönökonferenserna 1947-1958, ca 1100 foto av olika kvalitet. Många människor känner man igen men de flesta inte. En historisk skatt tycker jag.

Ny ordförande behövs

Vi har haft årsmöte i Svenska kyrkans församlingssal på Hönö. Efter fem år tycker jag att mina idéer och engagemang har avtagit och jag har många andra saker som jag vill ha gjort, innan man försvinner från denna Jord. Så därför Tackar jag för mig, och stiger åt sidan som ordförande och avgår ur styrelsen för ÖÖSF. Men det kommer säkert någon ny som vill ta rodret. Men för tillfället har vi inte någon ordförande i föreningen. Hör gärna av dig till någon i styrelsen om du känner dig manad att ta över efter mig. Det har varit roliga år.

Efter årsmötet fick vi lyssna till ett mycket intressant föredrag av Per Stenros som pratade om Bohusläns Historia som ligger oss varmt om hjärtat.

Bussresa

Vi kommer den 21 maj att göra en bussresa upp genom Bohuslän mot de norra gränstrakterna mot Norge samt Fredrikstens Fästning samt kolla på Vitlycke Hällristningsmuseum och lite annat. Det ser vi fram emot.

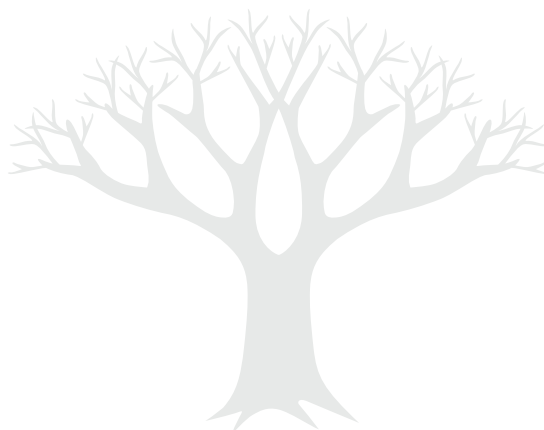
Vandring

Jag prata nyss med en av våra medlemmar, Bengt Hansson på Hälsö, vi planerar att till hösten (troligtvis 12 september, mer info kommer) tillsammans med honom ha en trevlig "vandring" bland de gamla husen på Hälsö med Bergs o Petters varv. Eventuellt kommer vi även att få se gamla bilder från denna svunna epok med skeppsbygge på Hälsö. Detta ser vi verkligen fram emot.

Tack för mig o ha en fin vår o sommar

Ordförande

Claes-Göran Sörensson

Bussresa

Vårens medlemsresa går till Norra Bohuslän och gränstrakterna Fredrikstens Fästning Halden Vitlycke hållristningar

Vi reser med 7:50-färjan från Pinan. Vår guide Lisbeth stiger på vår buss i Stora Höga.

E6:an tar oss vidare mot Munkedal. Här dricker vi kaffe på Hensbacka Herrgård som tidigare varit Skogsbruksskola.

Längs Blågröna vägen färdas vi genom Bullarebygden upp mot Vassbotten och gränsen mellan Sverige och Norge.

Vi stannar vid Älgafallet, Götalands högsta vattenfall (46m) som ligger mitt i gränsen.

Vi fortsätter in i Norge på östra sidan av Idefjorden. På svenska sidan ligger stenhuggarsamhället Krokstrand.

Vårt nästa stopp är Fredrikstens Fästning.

Vi får höra om Karl XII som stupade här 1718.

Vi börjar med att äta lunch på Fredrikstens Kro som ligger i anslutning till fästningen.

Efter lunch går vi in på fästningen ser oss omkring och tittar på utsikten innan vi åker genom Halden mot Svinesund. Den nya bron tar oss tillbaka till Sverige och via den nya motorvägen vidare mot Tanum. Här besöker vi Vitlycke Hållristningsmuseum. Vi ser den stora hällen, gör ett besök i bronsåldersbyn innan vi avslutar med kaffe.

E6:an tar oss vidare mot Stora Höga där vår guide lämnar oss.

Ca 20.00 är vi hemma igen.

Kostnad 500 kr som betalas på bussen.

Senaste anmälningdag är 1 maj. Maila agneta@oosf.se eller ring 96 50 41

Ur Johan Petterssons bok "Brev i Bohuslän berättar"

OM FRU HUITFELDTS LIKKISTA

Utdrag ur brev till professor Sven Nilsson, Lund

Tjörn d 4 Octob 1845. --- Vederbörande I Götheborg stoppade pipan I säcken och missiverade mig tillbaka till Ekström på Tjörn, ökande sålunda sitt förra syndaregister med den af en ömklig svaghet.

Ett oväder samlar sig öfver mitt hufvud. Farbror känner affären med Schiller, och huru denne stupade, samt undras således lika litet som jag på att denne usling vill hämnas. Han ernar anklaga mig för mitt öppnande af fru Huitfeldts likkista. Hur med detta sistnämnda tillgick känner farbror äfven af min berättelse förledet år, då samma hotelser voro i svang, men jag vill likväl i korthet upprepa detsamma. I afsigt att få se och afteckna Margr. Huitfeldts balsamerade lik öppnade jag och en prest Apelberg hennes i Walla kyrka förvarade likkista år 1841 i maj månad. Troende mig finna en inscription på en liten guldring hon bar på lillfingret hemtog jag denna, visade den för alla menniskor och ville att Ekström skulle förvara den i pastors archivet. Då denne ej ville det, låg ringen hemma ett par månaders tid, hvarefter jag i närvaro af ofvan nämnda Apelberg satte den åter på likets finger, tillspikade kistan och satte den i bättre stånd än den varit förut. Detta skedde allt 1841. Men 1844 öppnades kistan af några ståndspersoner, utan att åter hopsättas, hvarefter en hel hop folk ständigt besåg liket. Nu lär Schiller skola stämma mig för inbrott i kistan. Jag kan väl aldrig råka ut för ledsamheter af allvarligare beskaffenhet i och för denna sak? Skulle emedlertid icke farbror godhetsfullt vilja härom rådgöra sig med någon skicklig jurist dernere för att inhämta hans tankar om saken och derom med första underrätta mig. Schiller skall emedlertid d-n taga, emedan jag i samma stund jag får stämningen ernar för hela svenska allmänheten bekantgöra hans skälmstycken. Hvad min graföppning vidkommer har jag anset den så loflig att jag i sista delen af Boh Beskr. Omtalat den de facto genom min beskrifning öfver liket ¹⁾.

Jag har nu skrivit till Hildebrand rörande min önskan att blifva anställd vid Museum. Ekström har för samma ändamål vinnande satt Retzius på Berzelius, och jag emotser nu med fruktan och hopp bref ifrån Stockholm. Jag äger i Götheborg en bekant s.k. God vän, handlande till yrket, och med namnet Edvard Bergström. Dennes svägerska har i sommar blifvit gift med en handlande i Boston, och genom honom kan farbror således säkert få underrättelse om verkliga förhållandet med sin Carl, ehvad farbror nu vill direct vända sig till Bergström eller mig eller berörde handlande, hvilken jag tror, de sa vara Engelsman.

Här ligger sista delen af Bohusl. Beskrifning och väntar på frakt till Lund och farbror, men i händelse sådan ej yppar sig skall jag med posten öfversända honom. Här uppe ha vi haft 3 veckors oupphörligt regn med fruktansvärda stormar och hagelbyar. Säd finnes ännu ute under bar himmel och potäterna hålla på att ruttna i jorden.

Genom farbror frambär jag mina complimenters för fru professorskan och farbrors öfriga familj och - - - sig med mig för-ena alla på Tjörns Prestegård. Gubben Ekström lefver såsom man kan lefva då man hvar dag hafver ett halft tjug blodiglar omkring säkerhetsventilen. Jag talade väl om att Calle är förlofvad med fröken A. Bildt ²⁾.

A E Holmberg

¹⁾ *Beskrivningen lyder så: "Af hennes wäl bibehållna lik synes, att hon varit liten till wäxten, haft ett bredt, fetlagdt och intryckt ansigte, liten mun, trubbig näsa och rödaktigt hår".*

²⁾ *Carl Johan Ekström var son till prosten C U Ekström. Agneta Bildt var dotter till Olof Bildt på Torebo, Morlanda socken.*

Fyrvaktare David Johansson (1836-1865)

En dramatisk släkthistoria avslöjar sig när man utforskar David Johansson släkt. Det förekommer mycken ond, bråd död och flera olika släkthistorier. Denna släkthistoria går från början av 1800-talet till nutid och handlar om en tid som ligger oss närmare än den jag brukar forska i. Jag har vid ett föredrag kortfattat berättat om Davids tragiska död, men inte skrivit något än. Han blev vådaskjuten till döds på sin systers bröllop, var nygift och väntade sitt första barn som han aldrig fick se.

Innehåll:

- Vådaskjutning med tre syskon inblandade
- En fyrvaktare på Vinga
- Två flerdubbelt olyckliga änkor
- Namnet David från 1600-talets Tyskland till nutidens Bohuslän
- En släktgren som fick betydelse för världshistorien
- Avslutande funderingar

Vådaskjutning med tre syskon inblandade

Kronologisk rekonstruktion, minut för minut, timme för timme, utifrån olika vittnesmål:

Figur 1 Fotö. Vinga i bakgrunden.
Från Agneta Zachariassons bildsamling

Hemmadottern Matilda Johansdotter från Björkö Sörgård och fiskaren Sven Eriksson från Fotö skulle gifta sig. Året var 1865, och släktingar och vänner från Fotö, Björkö, Vinga och Hönö samlades på Fotö. Hur bröllop gick till förr kan läsas i Hembygdsprojektets Fotö-del. Bröllopet stod fredagen den 7 april, en vecka före påsk. Flera gäster stannade kvar åtminstone till lördagen. Matildas bröder David och Johan Leonard låg över i bröllopsstugan. De vaknade tidigt. Klockan sju gick de en sväng till Anders Andreassons hus, David iförd kjol och huvudsjal som ”en tiggargumma” och Johan Leonard med pistol. Han sköt lösa skott mot David. Sedan gick de, men David kom strax tillbaka med en kvast under armen och bad om en bit bröd.

Vid niotiden tog Johan Leonard sin pistol som låg i fönstret i kammaren och sköt ett skott (troligen inte löst). Sedan tog David den och sköt lösa skott ”med knallhattar”. David satte sig sedan i en soffa i ett hörn av rummet, medan Johan Leonard sysslade med pistolen. Han laddade den nu med ”litet papper till förladdning på krutet”. Edvard Zackrisson från Björkö Ryd var gift på Fotö och var med på bröllopet. Han sov hemma och kom bort till bröllopsstugan på morgonen. Där upptäckte han pistolen och ville låna den, vilket han fick. Han frågade om den var laddad. Johan Leonard sade då att den hade knallhatt på. David hade då gått ut. Edvard tog vapnet, och han och Johan Leonard gick ut. David stod framåtlutad iklädd kvinnokläderna. Andra bröllopgäster uppehöll sig i närheten. David sade till Edvard att skjuta honom i baken med pistolen. (Vi förstår exakt hur han uttryckte det på vårt vilda språk). Han visste inte att den var skarpladdad (laddad ”med löst krut” men ändå farlig på nära håll). Edvard höll den tätt intill Davids ryggslut och sköt av skottet. David skrek till. Edvard trodde att det var på skoj eftersom de hade lekt så innan men det small oväntat högt. David föll, och det hade tagit eld i kläderna. Edvard fick se blod och utbrast: ”kors det var skott uti” och David sade: ”aj, jag dör”. Fyrvaktaren på Vinga Abraham Pettersson var en av bröllopgästerna. Han fick höra ett ”förfärligt Jemmerskri” och efter några minuter kom Edvard ”springandes och grät och ropade med full hals och sade jag springer i sjön”. Abraham följde med och fick se ”David ligga på marken framstupa och sam i blod”. Han undersöktes, varvid man upptäckte det stora, djupa såret, och David bars in under svåra smärtor.

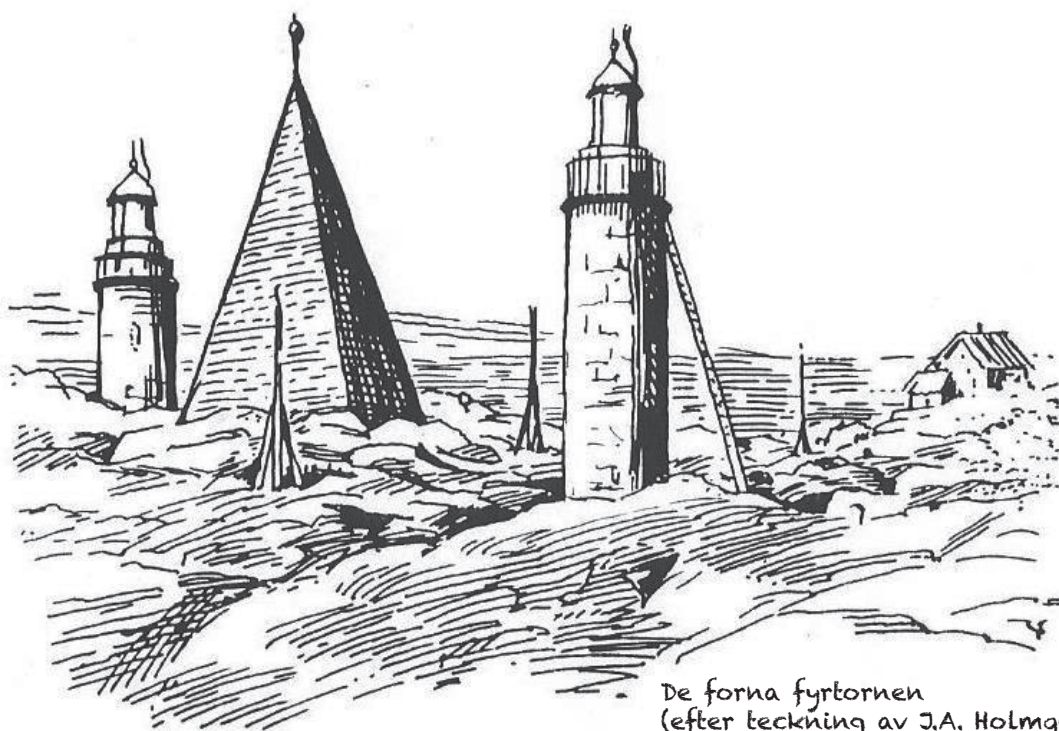
Man skickade bud efter läkare på Käsö och i Göteborg. Dr Waltman på Käsö kom och försökte hämma blodflödet men lyckades inte. David dog efter sex timmar, klockan 3 på eftermiddagen. Provinsialläkaren Montén var på väg till Fotö, men vände om när han hörde att David redan var död. David var hela tiden vid full sans. Fyrvaktaren Abraham Pettersson vittnade: ”...bad sin Gud först och sist om förlåtelse och en salig hädanfärd, och bad och sade dessa orden: hwad I gören, så ställ om att hvarken den som ladda eller den som sjöt mig får lida något, ty dett var min egen skuld, och ett straf utaf Herran”.

Man höll förhör på Fotö den 20 april, torsdagen efter påsk, i närvaro av Johannes Olsson på Heden och Erik Pettersson på Fotö (dessa var antagligen där i egenskap av företrädare

för allmogen, Johannes lotslärling då, lotsförman senare, och Erik fiskare). De inblandade och vittnena förhöordes. Fyrvaktare Pettersson hade lämnat sitt vittnesbrev undertecknat 17 april. Obduktion företogs 20 april och utlåtande avgavs 24 april och togs med vid rättsförhandlingen den 4 maj. Åklagaren yrkade på böter för Edvard och Johan Leonard. Den 16 juni fälldes domen. De dömdes att böta 100 daler riksmünt var och att tillsammans ersätta obduktionen och begravningskostnaderna, de senare på 129 daler riksmünt. Var och en skulle då betala ungefär 10.000 kronor i dagens värde.

En fyrvaktare på Vinga

David Johansson föddes 1836 som femte barnet av åtta till fiskaren Johannes Gunnesson och hans hustru Karin Christoffersdotter på Björkö Sörgård. Han blev fyrbiträde på Vinga 1854 3/8 och flyttade dit och fick tjänstgöring i den nya blinkfyren. Han hade i arvode 150 daler om året. David var nog en ”spelevink” som inte alltid tog så allvarligt på saker och ting, med tanke på upptågen vid bröllopet och att han dömdes ett par gånger; 1856 16/10 ”arresterad på högvakt 4 dygn för försummelse i tjensten. enl. hr. lotsdirekt. Utslag”, och ”1864 d. 11/5 af distr. chefen varnad för begången försumlighet och ordning”.

De forna fyr tornen
(efter teckning av J.A. Holmquist)

Figur 2 Ur bok av Claes Krantz. Det andra fyr tornet av dessa byggdes 1854.

I Johnny Söderlunds bok om Vinga kan man läsa om hur den rödmålade båken brann ner den 28 november 1856 (bara någon månad efter Davids straff enligt ovan). Då tjänstgjorde David Johansson som fyrbiträde i den nya blinkfyren (eller blänkyren) och blev larmad av fyrvaktaren Olof Persson som höll vakt i den gamla fyren. Fler rusade till, bl.a. fyrmästare Abraham Pettersson som skulle komma att vittna vid rättegången 1865 enligt ovan, men man kunde bara vanmäktigt åse hur båken brann ner till grunden på bara en timma.

Två flerdubbelt olyckliga änkor

Davids hustru hette *Karolina Karlsdotter*. Fadern var lots och bodde i Hult på Hönö. Carolina blev alltså änka och födde tre månader efter Davids död en dotter som vid dopet fick namnet Davida. Efter sju år gifte Carolina om sig med fiskaren Albin Hansson från Hönö Västergård. De fick sex barn. Carolina blev återigen änka när Albin drunknade under fiske den 17 juli 1907. Sönerna Karl och August var också fiskare. Ett år efter att ha mist sin andre make, miste hon nu båda dessa söner och mågen Axel Bryngelsson! De drunknade på Nordsjön den 5 maj 1908 på fiskebåten Tärnan då de blivit påseglade av en finsk ångbåt, "Urda". Axel och dottern *Amanda Konstantia* hade då bara varit gifta ett halvår, och det blev inga barn. Hon levde sedan som änka hos modern Karolina i 63 år till sin död.

Sonen Karl Hansson hade gift sig 1899 med *Maria Karlsdotter* från Fotö. Efter Karls död flyttade hon till Öckerö Sörgård, där hon levde som änka i 65 år. Karl och Maria hade tre söner. De blev också fiskare. Dessa tre, som var Marias enda barn, gick samma oblidade öde till mötes som fadern och de andra släktingarna. Det står om den ene i dödboken, men det gäller väl alla tre: "Besättningsman å motorjakten Thelma som med man och allt spårlöst försvann i Nordsjön omkr. den 12 Jan." De var 17, 20 och 22 år gamla, ingen av dem gift. Tre unga män till var med på båten och drunknade samtidigt. Karolina levde då fortfarande.

Det är svårt att värdera vem av Karolina och Maria som drabbades värst. Karolina miste två män, två söner och en dotters man, samt tre dottersöner. Maria förlorade en man, svärfadern och två svågrar, samt tre söner; alla hennes barn. Karololona var 63 år när hon blev änka för andra gången, så det kanske inte så konstigt att hon inte gifte sig igen. Men dottern Amanda Konstantia var bara 26 år när

hon blev änka, och Maria var 30 år. Kanske de blev knäckta av sina svåra förluster och inte orkade bilda ny familj med risk för fler olyckliga händelser.

Öfverseglingen vid Skagen.

Fiskebåten hörde hemma
å Hönö.

Sex personer omkomna.

Man tager nu för gifvet, att den förut omtalade fiskesmäcken, som vid Skagen öfversegledes af ångaren "Urda", varit "Tärnan" från Hönö. Ombord på denna befundo sig tre brödrapar, nämligen skepparen Axel Bryngelsson och hans bröder Bernhard Bryngelsson, bröderna Karl och August Hansson samt bröderna Amandus och Martin Ludvigsson, hvilka alla säkerligen funnit sin graf i vågorna.

Af de omkomna voro Carl och August Hansson samt Amandus Ludvigsson och Axel Bryngelsson gifta, den senare sedan endast sex månader tillbaka. Dessa fyra voro omkring 30 år gamla. Carl Hansson hade tre barn samt August Hansson och Amandus Ludvigsson hvardera två barn, af hvilka den senares ena var endast ett par dagar gammalt. Samtliga familjerna äro i stort omständigheter. Bernhard Bryngelsson och Martin Ludvigsson voro ogifta och omkring 22 år gamla.

Enligt hvad de fiskare, som samtidigt med "Tärnan" gingo ut på backefiske, berättat, hade de observerat, att ångaren passerat det ställe, där de visste att "Tärnan" befann sig. Ångaren hade där legat stilla, men efter en stund åter fortsatt. Det var tvilligen ångarens förut omtalade fruktlösa försök att bärga de nödställda, som fiskarna iakttagit.

Fiskare, som gjorde sällskap med "Tärnan" på utfarten, säga sig vilja erinra sig, att "Tärnan" förde lanternor.

Namnet David från 1600-talets Tyskland till nutidens Bohuslän

David Johanssons alldeles för tidiga och tragiska död gjorde att i alla fall hans namn levde vidare. David hade sju syskon, det ena dock inte överlevande till vuxen ålder. Alla de sex vuxna syskonen fick barn. Fem av dem namngav barn, födda efter Davids död, David eller Davida. I vissa fall fördes namnet vidare i en eller flera generationer som tilltalsnamn eller andranamn. Se nedan i översikten! Den ende av Davids syskon som inte fick en son eller dotter med detta namn var brodern som hade laddat pistolen, Johan Leonard. Hade han så dåligt samvete att han inte ville bli påmind? Mera om Johan Leonards liv och ättlingar skildras nedan, då jag tyckte det var intressant att se hur det gick för honom, en av de inblandade.

Längst in i nutid finner vi namnet David hos mitt kusinbarn, David Johanssons dottersons dottersons son, född 1977, och hos Davids syster Matildas (som gifte sig på Fotö) dotterdotters dotterson, född 1981.

19 efterkommande med namnet David/Davida (med små bokstäver om personen bara hade ett förnamn eller om tilltalsnamnet är för mig okänt, med födelseår). Namnet David betyder *älskad*.

Anna Johansdotter (född 1826 20/3, bosatt på Björkö Sörgård): dotter DAVIDA Kristina 1869.

Johanna Sofia Johansdotter (född 1828 5/2, bosatt på Björkö Sörgård): son David Amandus 1867.

Gustav Johansson (född 1830 26/6, skeppare på Styrösö): son David 1870 (skeppare, drunknad 1903), dotterson John David 1900 och dennes son Bengt David 1931, dotter till annan dotter till Gustav Edit Margot Davida 1905.

Zackarias August (född 1833 24/10, bosatt på Björkö Sörgård): son David Amandus 1871, dotterson Karl David TORVALD 1911.

David själv (född 1836 5/2, bosatt på Vinga): dotter Davida 1865 (bild nedan), hennes son DAVID Emil Julius 1890, hans son RUNE David 1921 och dottersons son Lars DAVID Ragnar 1977, Davidas dotterdotter KARIN Davida Josefina 1919.

Matilda Johansdotter (född 1839 17/6, bosatt på Fotö och i Göteborg): dotter Lagra DAVIDA 1867, hennes son DAVID Fridolf 1891, dennes son DAVID Helge 1917, Davidas dotter Svea FRIDA Davida 1904, hennes son Sven David 1939 och dotterson DAVID Matthias 1981.

Figur 3 Från kopia av tidningsartikel överlämnad av Lennart Larsson

Figur 4 Davida Davidsdotter med sin man Karl Eriksson

Men hur var det nu med Tyskland? Jo, David Johanssons mormor hette Anna Davidsdotter och var dotter till David Martinsson i Kyrkeby Mellangård, född i Västra Röd i Harestad socken på Inland. David Martinssons farfar var David Schultz i Västra Röd. David Schultz var född omkring 1672, enligt släktforskaren Sven Olof Josefsson i Kungälv, i Brandenburg. Han tjänstgjorde som hovslagare vid Bohusläns södra kompani till 1727 28/6 och dog 90 år gammal. David var gift med Milla Larsdotter, dotter till kyrkoherden i Marstrand Lars Päskeston Vandelin (hans ursprung omtvistat – enligt en uppgift son till en ej belagd präst Päske Larsson, enligt min mening son till den bl.a. i tullräkenskaperna nämnde skepparen Päske Jensen i Marstrand). David Schultz skall ha kallats ”Tysken på Röd” och haft förmågan att gå långa sträckor på stultor, ja ända upp till Uddevalla! Jag har fått dessa uppgifter av Daniel Fransson som i sin tur fått dem av någon inlandsbo som hört om honom så långt efter hans död.

En släktgren som fick betydelse för världshistorien

Johan Leonard Johanssons liv har jag granskat inför den här artikeln, och det har visat sig mycket intressant. Vad är egentligen intressant med en människas liv? Det kan ju vara lika intressant med vardagslit, risker och svåra händelser som man så lätt kan gå förbi i sin jakt på anor. Det som kan verka intressant, kan egentligen vara något negativt, då sådant tenderar att dominera i de källor vi har tillgång till. Jag tänker då på domböckerna. Men Johan Leonards biografi innefattar flera detaljer som man kan fundera över (men kanske aldrig få svar på) och forskningsmetoder som det är roligt att förmedla.

Figur 5 Nykterhetsvärdshusvärdens Johan Leonard Johansson.
Fotot skickat av hans dotterdotters dotter Sonja Lindström.

Johan Leonard (JL) föredrog att kalla sig Johansson och inte Johannesson. Han kom att bosätta sig i Göteborg 1868 när han gifte sig. Hustrun hette Clementina Amalia och var dotter till en färgeridräng i Tölö socken i norra Halland. Hon dog 1892 av lungsot, 48 år gammal. Vid vigseln benämns JL sjöman, men 1871 fabriksarbetare och från 1873 nykterhetsvärdshusvärd. Sådana värdshus startades som en reaktion på det utbredda supandet på 1800-talet och erbjöd mat och alkoholfria drycker. Det har visat sig svårt att få fram adressen till sådana värdshus i Göteborg. Familjen bodde på Sillgatan 2, där man ägde en fastighet värderad till 160.000 kronor, dock med ett lån på hälften. Man kan ändå undra varifrån man fått så mycket pengar. Det motsvarar 10 miljoner kronor i dagens värde. De fanns kvar när hustrun dog 1892, men var helt borta när JL dog 1927. Han ägde då bara 50 kronor! Det kan vara så att hans måg och/eller barnbarn spekulerade bort hela egendomen. Mer om detta nedan.

Johan Leonard och hans hustru fick många barn, men alla överlevde inte till vuxen ålder. Fyra dog små och en dotter 20 år gammal av tbc. Den äldste sonen försvann ur källorna 1883 som 17-åring ("obefintlig" i hfl) och nämns inte i bouppteckningarna 1892 eller 1927. Han bör alltså ha varit död senast 1892. Tre söner emigrerade till Sydafrika, den ene av dem ej med i bou 1927 och troligen död utomlands. En son, James Oscar Verner, blev kvar i Göteborg och gifte sig där och har ättlingar som lever nu. Dottern Tyra är tillsammans med sonen James de enda av barnen, vilkas öden som vuxna är kända.

Figur 6 Hamnen i Kapstaden som den kan ha sett ut i början av 1900-talet. Taffelberget i bakgrunden. Kommer röken från ett ånglok? Från nätet.

Detta med Sydafrika är intressant. Det vi vet om släkten där är nästan uteslutande det som rör dottern Tyra. Hon blev gift 1896 med Albert Gornitzka. Han var norrmän. Släkten har polska anor. Albert kom mest att arbeta i tobaksbranschen. Han var bl.a. med om att starta fabriken Tiedemans som ännu finns kvar. Albert och Tyra bodde några år i Göteborg och Värmland, men emigrerade sedan till Sydafrika, liksom Tyras bröder. Tyra åkte med dottern Margit 1899, medan Albert hade kommit dit ett par år tidigare. Han var först (liksom fadern i Norge) stationsinspektör utanför Kapstaden och Johannesburg. Under den tiden pågick Boerkriget, där Winston Churchill deltog i striderna. Vid ett tillfälle måste han fly, och då ordnade Albert tågresa till portugisiskt område. För detta fick han medalj av engelska regeringen. Man kan säga att Albert var med och ordnade så att världshistorien fick sin gång som den gjorde under Andra världskriget!

Omkring 1907 byggde man hus väster om Johannesburg och drev en tobaksplantage. Efter sex år hade man förlorat allt man ägde och hade och blev tvungen att lämna landet. Under några år arbetade Albert för Svenska tobaksmonopolet. Familjen kom sedan till Oslo, men de sista åren bodde man i Stockholm.

Uppgifterna om de senare generationerna i den här släktgrenen har jag kunnat komplettera (särskilt det från och med Albert och Tyra och det om Sydafrika) med hjälp av Johan Leonards dotterdotters dotter Sonja Halbo Lindström. När jag inför den här artikeln tittade i min brevväxling med Daniel Fransson, fann jag ett brev från 1993. Där beskrev Daniel hur han på Landsarkivet av en tillfällighet kommit i kontakt med Sonja och hjälpt henne i släktforskningen.

Han skrev också vilket år hon var född. Detta gjorde att jag kunde söka henne via nätet, och så ringde jag dit. Hon blev mycket glad att få kontakt med en hittills okänd släkting och var fortfarande mycket intresserad av släktforskning. Sedan skickade hon över en del av det hon hade hittat, och så kunde jag som nämnts komplettera det jag funnit. Det kan finnas mer om de bröder som emigrerade till Sydafrika i brev som Sonja har och skall gå igenom.

Jag vill återigen betona hur fantastiskt det är med datoriserad släktforskning. Man får ju nu tillgång till hela Sveriges kyrkböcker och en stor del av bouppteckningarna och domböckerna och en del av mantalslängderna. Det går fort nu. Tänk på hur det var förr att beställa mikrofilmer och -kort och vänta flera dagar! Något som man måste tänka på är alla register som finns, inte minst de oumbärliga sökbara register som upprättats (till stor del av Rolf Nilsson) för Öckerö socken: mantalslängder, husförhörslängder, kyrkböcker, flyttningsskatter och andra. I Arkiv Digital finns landsarkivets släktnamnregister för Bohuslän och Västergötland (där via "register" i rutan "avancerade sökalternativ") och de register som är upprättade för städerna (hfl, födelse-, vigsel- och dödböcker mm) direkt i dessa städers digitaliserade volymer, liksom "tryckt litteratur" i rutan "avancerade sökalternativ" där man kan hitta universitetens biografier för präster och andra som hade möjlighet att studera. Det finns dock fel och stavningsvarianter som gör att man måste söka på olika sätt för att hitta allt.

Man måste också googla! Då kan man hitta släktöversikter och intressanta diskussioner som kan ge det man söker och så undvika dubbelarbete. Naturligtvis med urskillning; inte allt är riktigt där, men det kan vara värt att undersöka. Man når hela världen och kan komplettera släkten med nu levande personer. Det finns ibland publicerade foton. Albert och Tyra fick en son som blev bosatt i Sydafrika och fick familj. Det kom fram flera namn på hustrur och barn med engelska och holländska namn. Det visar sig när man söker på andrahandsuppgifter att stavningen kan vara fel. Då måste man söka på olika stavningar och med olika kombinationer av namn och andra uppgifter. Jag hittade anor från England och Skottland, liksom en ingift kvinna i Sydafrika som var född på Java. Man kan lära sig om livet förr på det sättet, och det går i alla fall bra för den som kan engelska. Men genealogiska data på andra språk kan ofta förstås genom att det rör sig om ett fåtal ord och att de är uppställda på sätt vi är vana vid (kyrkböcker i Norge och Finland finns gratis på nätet – till skillnad från Sverige!). Det kom fram uppgifter om nu levande ättlingar i Sydafrika som är fastighetsmäklare och researrangörer. Många sådana uppgifter har jag samlat, men det är ju omöjligt att ta med dem här. Om någon är intresserad kan jag lämna dem enskilt.

Avslutande funderingar

Det kan tyckas lite väl detaljerat att skildra Davids död så noga, men jag tycker han är värd detta med tanke på hur det gick till och för att visa hur man kan få fram sådant 150 år senare. Det är också viktigt att begrunda hur man inte ska handskas med vapen. Det rörde sig om bristande kommunikation och bristande respekt för vapen. Man kan lära sig av detta att inte leka med vapen, inte lämna över vapen mellan varandra, att alltid vara tydlig och tänka att det är bäst att vara helt säker än att chansa. Ingen av de inblandade var direkt skyldig, men genom summan av olika misstag eller brister uppkom en dödlig situation. Vi får genom rättsprotokollet veta hur man reagerade och pratade för 150 år sedan. Det känns som om det kunde ha hänt just nu. Personerna kommer närmare oss och förblir inte bara namn och födelsedatum.

Jag tog mig för att forska fram så många som möjligt av David Johanssons far Johannes Gunnessons och mor Karin Christoffersdotters ättlingar i samband med denna artikel. Det tog längre tid än jag trott och resulterade i ett stort antal ättlingar som jag inte kunnat räkna, men som säkert uppgår till åtminstone tusen personer. Då är att nämna att inte alla har kunnat följas ända till nutid på grund av otillräckliga data att utgå ifrån. Och så var det ju inte alla barn i en familj som överlevde till vuxen ålder och kunde föra släkten vidare.

Men alla som gick att hitta var många. Den här släkten hade många stora familjer med i vissa fall fler än tio barn. Släkten bredde ut sig på Björkö, Knippla, Styrso, Donsö och i Göteborg (enstaka i Västergötland och Värmland, liksom Sydafrika). De som bodde på öarna var till allra största delen fiskare. Många var frikyrkliga (i hfl ”Icke döpt” eller ”döpt av lekman”).

En liten demografisk studie (jag räknade antal barn i de första generationerna och fick fram följande (antal barn som fick barn i sin tur, inom parentes det totala antalet barn inklusive dem som dog små eller barnlösa som vuxna):

I (Johannes och Karins generation) =2

II (barn) =7 (8)

III (barnbarn) =21 (44)

IV (barnbarnsbarn) =70 (86)

Sedan är det ingen mening att räkna, då det blir för många i de generationerna som inte gått att få fram. Man ser att antalet ättlingar ökade med en förvånande precision av 3,5 gånger för varje generation. Nu säger detta inte så mycket utan jämförelse med andra släkter, men var och en som är intresserad kan ju göra egna beräkningar för att se hur talrik en släkt är. Säkerligen blir ökningen mindre än 3,5 gånger per generation när man kommer mer in i nutid med mindre barnkullar.

Se även släkttavlan på hemsidan.

Henrik Karlsson 2016

Släktforskningsproblem

Som en del av er vet så håller jag på att försöka renskriva husförhörslängderna. AI:12 är nästan klar. I längd AI:11 finns några noteringar som är mycket intressanta. Där har prästen noterat att 31 personer "fått frägdebevis att segla till Jutland" i mitten av september 1844. Av de 31 som är noterade är en hustru i Öckerö Ng, männen är 14-54 år gamla. Om de har rest iväg så har alla kommit tillbaka och dör här så småningom. Jag har kollat i ca 15 st. andra västsvenska församlingar men där finns ingenting om detta. Efter kontakt med Krigsarkivet fick jag en del dokument hemskickat som rörde en vapenövning mellan Vejle och Horsens i Danmark. En del var tryckt på gammeldanska, ungefär 30 sidor handskrivet på svenska samt tre kartor över området. I dessa dokument beskrivs hur övningen gick till i detalj, bl. a. var den danske Kungen där och inspekterade. Där finns ett antal skisser av uniformer, vapen och även om de musikframförande som gjordes. Där finns även beskrivet hur bemanningen såg ut men ingenting om att några skulle varit från Sverige. Jag har även kontaktat Stadsarkivet i Horsens men de visste ingenting. Jag har skickat ett mail till Horsens släktforskarförening men har inte fått svar ännu. Jag har beställt forskning hos Göteborgs Landsarkiv. Mailade även Dick Harrisson men inte heller han visste något. Henrik Karlsson har även mailat några danska föreningar. Idéerna börjar tryta så smått. Har ni några förslag så hör gärna av er.

Rolf Nilsson

Titel	Innevånare	Född ort	Född tid	Ålder 1844	Not.
	<u>Öckerö Norgård</u>				
Ägare	- Lars Ericsson	Öckerö Norg.	1818-08-14	36	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 25/9 44
H.	Anna Brita Svendsdotr	Björkö Vesterg.	1819	35	fått frägdebevis att segla till Jutland d. 13/9 44
Ett Hus D. M	Torger Emanuelsson	Kalfön	1816-05-25	28	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 25/9 44
S.	Alexander (Larsson)	Öckerö Norg.	1823-09-11	21	fått frägdebevis för att segla till Jutl. d. 5/9 44
1/32	Peter Johnsson	Öckerö Norg.	1802	42	fått frägdebevis till att segla åt Jutl. d. 13/9 44
3/48 Enkl.	Zacharias Christensson	Öckerö Norg.	1812-07-27	32	fått bevis till sjöf. På Jutl. d. 6/9 44
1/32	Lars Larsson d. ä		1790	54	fått frägdebevis att segla till Jutl. 28/9 44
S.	Lars		1815-01-16	29	fått frägdebevis att segla till Jutl. 20/9 44
S.	Alexander	Öckerö Norg.	1819-07-16	25	do
Ett Hus Fisk.	Sven Bengtsson	Öckerö Norg.	1814-05-27	30	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 13/9 44
M.	Hans Jonsson	Öckerö Norg.	1797-10-15	47	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 18/9 44
S. Mannen	Johs Carlsson	Öckerö Norg.	1816-04-12	28	fått frägdebevis att segla till Jutland d. 10/9 44
	<u>Öckerö Sörgård</u>				
1/32 Svåg.	- Pehr Corneliusson		1821-09-27	23	fått frägdebevis att segla till Jutland d. 10/9 44
Ett Hus Roteb.	Johs Böö	Rönnängen	1800	44	fått frägdebevis för att segla till Jutland d. 7/9 44
1/18 M.	Andreas Nilsson	Rönnängen	1806	38	fått frägdebevis för att segla till Jutland d. 10/9 44

1/9	Olof Andersson	Öckerö Sörg.	1807-03-14	37	fått frägdebevis att segla till Jutland d. 13-9 44
1/18 Enkl.	Olof Johansson d. y	Öckerö Sörg.	1794	50	fått frägdebevis för att segla till Jutland d. 10/9 44
	<u>Hönö Röd</u>				
(Kustr.	- Norin)	-			fått bevis att segl. till Jutl. d. 8/9 44
5/32	Per Svensson		1780-01-21		
H.	Anna Annika Eriksdoter		1784-10-03		
Son	Cornelius		1825-03-15	19	fått frägdebevis att segl. till Jutl. 18/9 44
	<u>Hälsö</u>				
1/32	Gabriel Claesson	Hälsö	1799-06-22	45	fått bevis till Jutl. d. 30/9 44
1/8	Olaus Larsson		1807	37	fått bevis till Jutl. d. 30/9 44
Dr.	Lars Andreasson	Thorsby Sn	1824	20	fått frägdebevis till Jutl. d. 30/9 44
Fisk.	Elias Larsson		1804-10-16	40	fått frägdebevis till Jutl. d. (30)/9 44
1/8	Olaus Nilsson		1799		
H.	Ingrid Torgersdoter		1802		
Son	Nils Peter		1824-06-09	20	fått bevis till Jutl. d. 30/9 44
	<u>Rödsjär</u>				
Enkefru	- E. M. Videgren	Marstrand	1774	70	
S.	Gustaf	Damholmen	1812-05-13	32	bevis till Jutl. d. 30/9 44, död 1846
	<u>Kalfön</u>				
Ett Hus Arb.	- Anders Nilsson	Kalfön	1811	33	fått bevis att segla till Jutl d. 20 Sept. 44
Ett Hus Fisk.	Andreas Sörensson	Kalfön	1803	41	
S.	Frans Zacharias	Kalfön	1830-07-15	14	fått bevis att segl. till Jutl. d. 7/9 44
Fisk:	Anders Svensson		1809-09-27	35	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 20/9 44
Dr.	Carl Aug. Falkman	Kalfön	1823-08-05	21	fått frägdebevis att segla till Jutl. d. 20/(9) 44
	<u>Knippla</u>				
Ett Hus Fiskaren	- Johannes Torgersson	Knipplan	1815-07-16	29	fått frägdebevis till Jutl. d. 30/9 44
Dr.	Zacharias Hansson	Knipplan	1821-05-02	23	fått bevis till Jutl. d. 20/9 44

Donkels hus

Jag blev intresserad av "Donkels hus" när jag läste om det i Torslanda tidningen. Då började jag utforska vem Magnus Jonsson var som kallades Donkel. Jag har inte fått någon förklaring vad namnet kommer ifrån.

Förut har jag skrivit om Lindbloms öde i en annan artikel. Så nu kommer det om Magnus och Ingrid samt Anna och August.

Huset står under Hönö Bergagård och är ett båtsmanstorp, men vem ägde huset, och vilka var Rotebönderna. Jo, de var ett tjugotal gårdsägare från Gårda.

Magnus Jonsson var född 1 februari 1821 i Bro, Morlanda. Hans far var Jon Nilsson Vacker från Värmland och mor var Malena Svendsdotter

Som 26-åring flyttade han från Rom i Tegneby där han förmodligen jobbat på sin bror Nils gård. Till Öckerö, kom han 1847, först till Lars Christensson på Öckerö Norgård, där jobbade han ett år som dräng.

Därefter flyttade han till Grötö och var dräng hos Olle Persson. Flytten gick vidare 1850 till Hönö Hult. Vidare till ett hus i Hönö Bergagård och antagligen är det båtsmanstorp som kallas Donkels hus. Magnus antogs som Rotbåtsman den 14 juni 1850 på Rote nr 63 Hönö och heter nu Magnus Jonsson Märs.

Ingrid Andersdotter var från Hult på Hönö född 18 januari 1833 och var dotter till Anders Johansson Marstrand som var rotbåtsman. Ingrid jobbade en tid i Göteborg och kom tillbaka till Bergagård år 1853, som piga hos Christoffer Gustavsson i Bergagård. Under denna tid träffades Magnus och Ingrid och tänker nu gifta sig.

Ingrid och Magnus tog ut lysning 25 maj 1854 och gifte sig 14 augusti 1854.

27 mars 1855 fick de sitt första barn, Janne Edvard. Janne var sjöman och dog ogift 23 år gammal på ett sjukhus i Liverpool den 6 april 1878.

1875 födde paret dottern Maria Josefina. Vid 22 års ålder for hon till Stockholm, var där ett år och sen till Göteborg, vidare till Hönö och därefter till Masthugget. Den 24 maj 1895 emigrerar hon till Amerika.

5 juli 1879 föddes Johanna Elimina. Johanna emigrerade 1 september 1899 till Nord Amerika tillsammans med sin kusin Laura Larsdotter från Röd.

Magnus dog av bukhinneinflammation 85 år gammal den 12 januari 1906 på Mölndals sjukhus. Han begravdes i Fässberg. Magnus var den siste Rotbåtsmannen på Rote nr 63.

Ingrid dog av hjärnblödning 73 år gammal den 17 november 1906 och begravdes den 20 november.

August och Anna flyttade år 1903 in i huset som står som "en koja" i husförhören, då bor redan Magnus och Ingrid i huset. Man undrar hur 4 personer kan bo i den lilla stugan. De bodde förmodligen ihop i ca 3 år. Magnus och Ingrid var ju gamla, kanske Anna och August tog hand om dem.

August Olausson kom från Säve var född 12 december 1854. Hans far var Båtsmanen Olaus Ågren Mo och mor var Olena Andersdotter.

1880 var han dräng hos Olof August Berntsson och Helena Andreasdotter på Heden.

1890 var han dräng hos Erik Andreasson och Johanna Petersdotter på Heden.

1900 var August dräng hos sin bror Janne "Flink" Olausson och Augusta Olsdotter i Hult.

August bodde där med Anna Regina Niklasdotter, i ett samboförhållande tills de dog. August dog av hjärnblödning 64 år gammal den 6 april 1918 i stugan.

Anna Regina Niklasdotter född i Torsby 10/2 1845. Hennes far var Niklas Niklasson f 1798 i Torsby.

Anna var piga hos Alexander Benjamin Hansson och Anna Lisa Andersdotter på Västergård år 1880.

1890 var hon piga hos Fiskaren Janne Olofsson och Helena Larsdotter på Heden.

År 1900 bor hon hos Olle August Johannesson och Hulda Levina Andersdotter i skolhuset.

Anna och August flyttade till Donkels hus 1 november 1903. Anna dog 3 juni 1911 av kräfta. Den bibel som har följt med huset är från Annas far Niklas som han har fick av Göteborgs Bibelsällskap.

Reinhold Lindblom köpte huset och flyttade in 1927 enligt husförhören. Detta har jag skrivit om i en tidigare artikel. Efter Lindblom har det varit en hel del andra ägare av huset.

Gunnar Alexandersson

AT LAST—Mrs. Elmer Lundgren, 2206 E. 3rd St., at last has the opportunity to show her brother, Otto Skild, right, the album full of pictures sent to her from Sweden. Brother and sister have not seen each other for 50 years and now he is visiting in Superior. Looking on at the left is Mr. Lundgren. (Evening Telegram Photo)

ELMER P. LUNDGREN

Elmer Lundgren Dies Friday

Elmer P. Lundgren, 81, 2206 E. 3rd St., died early Friday morning at a local hospital following a heart ailment that occurred last week afternoon.
 Born in Stockholm, Sweden, Nov. 19, 1881, he had resided in Superior since 1919. A machinist for the Northern Engineering Corp., he retired in 1953.
 Surviving are his wife, Hildur A.; three sons, William, Silver Springs, Md.; Robert, El Cajon, Calif.; Melvin, Superior; three daughters, Mrs. Ross (Linnea) Beatty, Eatonville, Wash.; Mrs. Clark (Ruth) Johnston, St. Louis, Mo.; Miss Marie S. Lundgren, Superior; a brother, Joel, and a sister, Mrs. Anna Boolja, both of Stockholm; 14 grandchildren and 16 great-grandchildren.
 Funeral arrangements are pending at Lenroot-Maetzold Funeral Home.

Elmer och Hildur emigrerade till U.S.A. i kompanjären 1909 (Söderströms i Sverige) dottern Linnea var 10 månader

VISITOR FROM SWEDEN

Brother, Sister Reunited Here After 50 Years Apart

"Yes, we recognized each other," said Mrs. Elmer Lundgren, 2206 E. 3rd St., when asked about her first meeting in 50 years with her brother Otto Skild of Trollnattan, Sweden, in Superior.
 In 1909 Mrs. Lundgren left Sweden with her husband Elmer, who is now a retired employe of Northern Engineering Company in Superior. Since that time Mrs. Lundgren and her brother have corresponded and exchanged photographs from time to time, but they have never been together.
 "While I was in the United States, I just had to visit my big sister," said Otto. Otto worked in the tool design department of the Nydquist & Holm Akriebolag firm in Trollnattan. His company sent him to the Ampress S. A. Company and the Gleason Works in New York state to study the production of printing presses. He plans to return to New York Monday for further study.
 Otto is the youngest of the family of eight children and Mrs. Lundgren is the third oldest.
 When asked what he thought of America, Otto replied, "Sweden is a very modern country, so that aspect didn't come to mind, but I must say that I'm surprised at the size of your country. Outside of that, the people have impressed me the most. Relatives, friends and strangers alike have treated me with great kindness. Such kindness I'll never forget."

Insänt av Roland Vejfors

soner utdelas vid jultiden 121 rdr, utgörande räntor af åtskilliga donationer, nemligen befallningsman *Nilssons* å 750 rdr, lagman *Stjernereut's* likaledes å 750 rdr, häradsdomaren *Anders Pehrsons* å 1,000 rdr, enkan *Sara Nilssdotters* i Steneby å 50 rdr och aflidne doktor Wahlströms å 1,000 rdr. Inkomsterna för 1863, räntor å donationerna inbegripna, uppgingo till 1,903 rdr 97 öre. Utgifterna, kontanta och in natura, till 1,835 rdr 83 öre.

Pastoratet, räknadt till andra klassen, har sedan 1692 varit anslaget till prebende åt theol. lektorn vid Göteborgs gymnasium. Någon gång har det dock åtföljt andra lektorat. Tionden är omkring 128 tunnor.

Pastorer:

Herr *Göran*, lefde på okänd tid.

Henrik Harboe, omkring 1645.

Peder Eriksson, omkring 1675.

Magr: *Erik Landtman*, konsist-notarie i Göteborg under biskop Billichii tid.

Magr: *Peder Classon Bruhn*, ifrån 1685 till 1692, då pastoratet anslogs till prebende och Bruhn transporterades till Skepplanda. Sedan innehades Säfve af theol. lektorerne:

Magr: *Göran Schröder*, 1692—1704.

Magr: *Elias Bask*, 1705—1715.

Magr: *Seen Gadellus*, 1715—1744,

Magr: *Jonas Montin*, 1745—1752.

Eliesser Poppelman, 1752—1768.

Sven Jacobsson, 1769—1773.

Dr: *Magnus Roempke*, 1774—1784.

Magr: *Lor. Julius Kullin*, 1784—1795.

Dr: *Alexander Malm*, 1795—1801.

Dr: *Abraham Wetterberg*, till 1815.

Dr: *Johan Hellberg*, grec. ling. lektor, till 1821.

Magr: *Er. Dan. Björk*, mathes. lektor, 1821—1827.

Magr: *Erik Myrberg*.

Johan Albert Ekman, sedan 1863.

Komministrar: *Hans Arengren*, 1715, † 1750; *Petter Stachæus*, † 1764; *Fredrik Warenius*, † 1800; *Olof Fagerberg*, se Spekeröd; *Caspar Heyl*, pastor i Frillesås 1825; *Peter Grundell*, se Kongelf; *Ad. Malmstedt*, filos. dr., sedan 1840.

Ifrån Säfve kyrka och till Göteborg är 1 3/8 mil, samt till Kongelf 1 dito. Emellan kyrkorna är 3/4 mil. Adressen är Göteborg.

3. Thorslanda pastorat,

det minsta i Bohuslän, består af socknarne *Thorslanda* och *Öckerö*, eller som de fordom skrefvos, *Thorslanda* och *Eykreyfar* socknar. Äldre, ännu kända namn på gårdar här äro för öfrigt: *Thumlabeidr* (Tummelhed), *Rud* (Röd), *Hestavik* (Hästvik), *Almholt* (Amhult), *Hrüse* (Bisö), *Burey* (Burö), *Heyney* (Hönö), *Eykrey* (Öckerö), *Griotey* (Grötö eller Gröten) och *Bjarkey* (Bjökö).

Thorslanda socken.

Innefattande den sydvestliga udden af Hisingen, omgifves denna socken på tre sidor af hafvet. Trakten bär det tomma, dystra utseende, som karakteriserar det yttersta af den Bohusländska stranden, och är ganska bergig, med små odlade dalar emellan de af halsvindarne slitna klipphöjderna. Storleken anses vara 5,577 tunnland. Hemmanen äro små och starkt klufna, men mycket uppbukade och hafva en förträfflig jordmån. Efter helt räknadt, är deras antal 15 5/12, förmedlade ifrån 17 1/2. 1/2 mantal är frälse och 1/2 dito krono. Inbyggarne, till antalet 1,656 1), idka såsom binäring något fiske, isynnerhet vaddräkt.

De närmast stranden liggande holmar räknas till denna socken. Af dem äro *Varholmen*, *Edet*, *Porsholmen* och *Långholmen* bebodda af fiskare. Med sitt världshus *Lusasken* är den förstnämnda en ryktbar vederqvickelseort för alla skärgårdssegelare, som fara till eller ifrån Göteborg.

På vestra stranden öppnar sig dalen *Tummelhed* 2), hvilken genomskäres af ett litet vattendrag. Den kallades fordom *Thumla* eller *Thumlabeidi* och nämnes af Sturleson i Harald Hårdrådes saga, kap. 62. Det var hit nämnda konung år 1062 stämt danska konungen Sven Ulfsson, för att med svärdsslag få afgjordt, hvilken af dem skulle besitta Danmarks eller Norges throner, och der han, i fäffing väntan på sin vederdeloman, mönstrade sin medförda krigshär.

1) 1840 var inbyggarnes antal 588, år 1830 608 och år 1805 744.

2) Afrätd i *e*lfsysseþ., pl. *M* 11.

På ett berg norr om Tummelhed är uppbyggd en telegraf för korrespondensen emellan Marstrand och Göteborg eller Vinga. Socknens enda kronohemman är pastorsbostället *Noteröd*, 1/2 mantal. På detta boställe, hvars ägor ligga kringrippta på flera håll, utsås omkring 22 tunnor och höstas cirka 100 lass hö.

Thorslanda kyrka anses vara den äldsta på Hisingen¹⁾. 1780 blef hon sätillvida förändrad, att koret utvidgades till lika bredd med skeppet och försågs med en tresidig gravel åt öster, äfvensom muren emellan dessa byggnadens huvuddelar nedbröts. Hon äger nu 4 fönster på södra och 3 på norra sidan samt 2 uti korets gravelbrytningar. Predikstolen är af simplaste sort och altartafan, en oljemålning på duk, förfärdigades omkring 1786 af en Liljedal, som äfven målat det öfriga i kyrkan. På den i vester befintliga läktaren hänger en äldre altarpyrdnad, hvilken tydligen synes vara ett omändradt altarskåp. I midten föreställes Gud Fader sittande på en thron och deromkring stå åtta bilder, hvaribland man igenkänner S:t Jöran och en pilgrim med snäckan på hatten. Årtalet 1690, som läses på detta i ek groft skurna bilderverk, angifver med mera sannolikhet året, då det blifvit renoveradt, än då det förfärdigats.

Ett medaljongkrucifix, ett gammalt dopfat af förut beskrifven form och ålder samt skålen af en dopfont, med ett skäggigt krönt hufvud omgifvet af löfsrater, äro katolska antiqviteter. I koret är upphängd en större oljefärgstafila af verkligt konstvärde och hvilken synes vara ganska gammal. Föreställningen tyckes vara Susannas i Babylon räddning af Daniel. Ringklockan, uppsatt uti en år 1821 uppbyggd klockstapel, bär denna inskrift: «Concordia res parvæ crescent. Discordia maximæ dilabuntur. Her Iver Krabbe til Jordberg. Reder og Høfsmænd paa Baahus. Me fundebat Abrah. Lemeyer Stralsund 1656. Thorsland Klacke» etc. (Här följa åtskilliga namn och initialer till dylika.) På kyrkogården är en större gravvård laggd öfver prosten A. Gren, † 1799. Derpå läses: «Gnag ej de dödas ben. Förvara deras minne. Rör ej vid denna sten. Ty döden bor derinne». En på kyrkogården växande uråldrig lind hålles med skäl för att vara det äldsta träd på Hisingen.

¹⁾ Thorslanda kyrka skall i äldre tider hafva varit kallad Heliga Trefaldighetskyrka.

På *Thorslanda* bys gärd har förr funnits en större samling ättkullar, som dock numera äro bortodlade. Likväl kvarstår vid väggropen en manshög lutande sten, benämnd *Juttestenen*, hvilken allmogon påstår hafva blifvit af några jättevinnor i *Lillebyås* — ett berg i socknen — slungad emot Thorslanda kyrka. Det tillägges, att stenen studsat emot en närbelägen klippa och der vid åstadkommit en i densamma befintlig urtälkning. Eljest bar denna gruffplats förr namn af *Tofian*, och traditionen omtalade att en stor sätesgård legat der i forna tider.

Vid *Ambolt* ligger ett högt berg, som är landkänning. Deruppå visar man några sammansfördade stenmurar, hvilka skola vara lemningar efter ett fäste, som hetat *Thors slott*, och innehafvs af en småkonung *Thor*. Efter denna *Thor* tros socknen blifvit uppkallad.

Skolbörsen: Barn inom skolåldern 1863 voro 107. Halfva skyddsafgiften, som är anslagen till skolorna, gick till 94 rdr 76 öre. Socknen har en folkskola i trång och osund lokal, såvida icke detta på senare åren blifvit hulpet. Ingen småskola finnes.

Fattigvårdens utgifter 1863 gingo till 757 rdr 68 öre rmt. Räknt och donationsmedel voro 52 rdr 16 öre. Barn och äldre helförsörjningshjon utpensioneras. De öfrige bo i några små fattigstugor, som socknen äger. Halfförsörjningshjon erhålla sitt understöd i penningar. Bettlande af socknens egna fattige förekommer ej.

Öckerö socken.

Öckerö socken utgöres af den stora ögruppen, som uppfyller hafstrakten vester om Hisingen. Dessa öar förekomma ofta i fornsagorna under namnet *Ekröjar* eller *Etkröjar*, och voro fordom i stor ryktbarhet för de många strider, som här höllos emellan vikingarne, hvilka här hade sin samlingsplats, då de drogo ut på sina härnadståg¹⁾ i vester. Under vikingatiden voro de skogbevuxna och obebodda. Norske konungen Hakon Hakonson var den förste, som lät uppröjja och bebygga dem²⁾. Till sammans äga de en vidd af 1/5 kvadratmil och bebos af 1,819 människor, hvilka nära sig af fiske och något jordbruk. Hem-

¹⁾ Om dessa strider m. m. se Bohusl. Hist., 1:sta delen, sid. 30 och 31 följ.

²⁾ Hakon Hakonssons saga, kap. 33, sid. 3. Jfr Orvar Odds och Svart-dela sagor.

mantlet är 12 1/4, förmedlat ifrån 12 1/2, och gårdarne af skattentatur, undantagandes 5/8 mantal, hvilket är krono. Behodda öar äro:

Rörö, den nordligaste i gruppen och uppförd i jordeboken till 1/2 mantal, är 1/4 mil lång och 1/8 mil bred i södra ändan. Söder om densamma ligger *Hyppeleu*, likaledes 1/2 mantal, men föga stor.

Björkö, den största i samlingen, är 1/2 mil lång ifrån norra till södra udden och öfver midten 3/16 mil bred. Den innehåller 3 3/4 mantal. Sundet emellan denna ö och *Hisingen* benämnes *Björköförd*. Vid södra udden ligger *Kalvön*, utan hemmantal.

Öckerö, 2 mantal, med 5/16 mils längd och 3/16 dito bredd, skiljes ifrån *Björkö* genom *Kalvsund*. Detta skeppslopp äger både historisk och statsekonomisk märkvärdighet, det förra i anseende till det sjöslag, som hölls här år 1309 emellan svenska hertigen Erik Magnusson och den emot honom utrustade norska flottan¹⁾, och det sednare förmedelst den mängd sillnygel, som här årligen tillstimmar, och till hundrade-, ja tusendeltals tunnor uppfiskas, för att hufvudsakligast användas till *gödsel*, såsom vaulligtvis alltför smått, för att vara tjenligt till födvara. Vid stället finnes god hamn, lotsplats och fiskläge, hvars bebyggare blifvit förmögna på berönda sillfiske.

Ett smalt sund, som blott kan passeras af mindre båtar, skiljer *Öckerön* ifrån den betydliga *Hönö*, som är nära 1/2 mil lång och från 1/16 till 1/4 mil bred. Denna ö innehåller 4 1/4 hela hemman. Öster om densamma är

Grötö, 1/4 mantal, belägen, hvilken utmärker sig genom en vänligare natur och rikare vegetation än öfriga öar och holmar i denna skärgård. Dock gällar detta endast om den hälft af ön, som vetter åt fastlandet; hela den andra halfvan är öfversälad af rullsten, hvaraf ön fått sitt namn (*Griot-ey*, grästens-ön). Midt på ön finnes en eklund, en ringa kvarleva af de skogar som förr gäfvö *Öckeröarne* deras namn (*Eykri-eyjar*, ek-öarne).

Fotö, 1/4 mantal, ligger söder om *Hönö* och är af ringa storlek. Uppen på höjden af den bergiga ön är en s. k. värld-

¹⁾ Se Del I, sid. 102 och 103. Såväl ifrågavarande sund som sjelfva *Öckerön* äro märkvärdiga för långt flera historiska tillrägelser, deribland *Magnus Lagabedris* utväljande till konung 1257. Se Del I, sid. 95 och 96. B.

kase, troligen den första söder ut i Norge, från hvilken vid analkande krigsfaror signal gafs genom upptänd eld, som sedan upprepades från station till station ända upp till Nordkap om det behöfdes¹⁾. Derifrån sträcker sig med sydvestlig riktning en samling af mindre skär ned mot den till Göteborgs län hörande *Vingsön*, såsom *Ustholmarne*, *Ektolmarne*, *Halleskär* och *Inholmarne* m. fl.

Emellan *Hyppeleu*, *Björkö* och *Öckerö* ligga några mindre öar, såsom *Källö*, *Burö*, *Stufjö* och *Hallsö* m. fl., af hvilka den sistnämnda äger jordbruk och räknas för 1/2 hemman. Af fiskare bebos de små holmarne *Tommelaska*, *Skäret* och *Knipplan*.

Omkring 5/16 mil sydost ifrån *Hönöns* sydligaste udde ligger den märkvärdiga *Danaholmen*, numera kallad *Danemark* eller *Danemarkstija*. Detta i sig sjelft högst obetydliga skär var fordom gränsskillnad emellan svenska, danska och norska väldet, hvilka ägde hvar sin andel deraf. Här har man påstått att konungamöten blifvit hållna, och några af våra äldsta lagar, såsom *Vestgöta-* och *Borgarthingslagen*, påstå, att dervid varit bruklig den ceremoni, att danska konungen hållit i betslet och den norska i stighygeln åt den svenska konungen, då han steg till häst. De äldsta danska landskapslagarne åter omvända förhållandet, i det de mena, att det var Danmarks konung, som af de andra åtnjöt denna hedersbevisning. Vi komma troligen sanningen närmast, om vi antaga, att på detta lilla skär, beläget långt ut i saltsjön, knappast någon enda sammankomst hållits, ej en gång den mellan *Edmund Slemme* och *Sven Otto*, år 954, då gränsergteringen mellan Nordens trenne riken först skall hafva upgjorts. Men som i alla fall det första gränsmärket förlagts till *Danaholmen*, så hände, att när konungarne sedan, i enlighet med den tidens åsigt, öfversände dokumentet till påfven *Agapetus II*, att af honom ratificeras²⁾, denne, som icke kunde så noga känna *Danaholmens* läge, på en tid då unga geografiska kartor, åtmin-

¹⁾ Alldeles som i det forna *Grekland*; se *Aeschylit Agamemnon*. B.

²⁾ *Holmberg* i förra upplagan frågar: «Huru påfven i Rom kunnat blanda sig i Nordens angelägenheter och kalla dess furstar esina älskeliga söner», i en tid då kristendomen här ännu icke var införd? — H. glömde att *Ansgarius* då redan predikant kristna läran och att någon konung i Sverige kunnat vara kristen före *Olof Skötkonung* är åtminstone ej omöjligt. B.

stone icke öfver Skandinavien, förefunnos, förordnade, att då sammankomster mellan desse tre om sina företrädesrättigheter så svartsjuke furstar skulle hållas, de skulle äga rum på Danaholmen, såsom det ställe der alla tre rikena stötte samman, och att dervid skulle tillgå efter samma ceremoniel, som brukades när påfven sjelf steg till häst; ty då skulle romerska kejsaren eller hans minister hålla i betslet och konungen af Neapel i sigbygdh. Bullan säger nemligen endast att så *skulle* tillgå, men omnämner intet möte såsom verklig på Danaholmen försiggången. Men huru lätt kunde det ej hända, då de allraflesta endast genom hörsägner kände till bullans innehåll, att de tolkade den som om möten på Danaholmen i verkligheten hållits, och dervid på föreskrifna sättet tillgått. Så uppgifves det åtminstone i bihanget till gamla Vestgötalagen och flera lagar; hvaremot våra äldsta historieskrifvare, Oddur Munk och Snorre Sturleson, oakadt de veta omtala åtskilliga möten Nordens konungar emellan, förlägga intet enda af dem till Danaholmen. Det har af många blifvit påstådt, att hela bullan är understucken, och förhållandet kan vara helt likgiltigt, då den i alla fall aldrig tyckes hafva blifvit tillämpad; men det förefaller emellertid besynnerligt, att den af alla tre rikenas historici blifvit återopad och mellan dem föranledt skarpa strider, för att vindicera företrädet än åt konungen i Sverige, än åt den i Danmark.

Danaholmen har i det närmaste formen af en liksidig trekant. På norra spetsen deraf är en större jorkulle, på hvilken man finner tre stenhopar, omslutande en fjerde. Det är vida troligare att detta är det gamla gränsmärket, än att vi skulle söka detta antingen i den s. k. konungaringen, som är det kretsformiga bottenlagret till ett obetydligt stenrör, eller i den s. k. bautastenen, af Ödman på dess karta kallad «Högsten», som är en ur marken uppsående klipphäll, ungefär af manshöjd. Se föröfrigt sid. 200 i «Elsyssele», der Danaholmen finnes med alla sina detaljer afritad, äfvensom påfvebullan i öfversättning der är fullständigt införd.

Jordmänen på öarna vexlar emellan sand och sandblandad lera. Hemmanen äro klufna i oändligt små lotter. Fisket är på sätt och vis hufvudnäringen. Detta omfattar makrillfångst, vaddrägt efter sill, småfiske samt räckfiske, hvilket stundom bedrives under Lessö, och är rikt gifvande. Bebyggarne på Rörö,

Hallsö och Kniplian taga betydligt hummer. Fisken afsättes mest färsk i Göteborg.

Kyrkan är uppbyggd af sten på Öckerön. Hon förlängdes 1781, då hon ock förseddes med ett vapenhus. Innanredet saknar märkvärdighet. Öns första kyrka var af trä och uppfördes af konung Hakon Hakonsson i medlet af 1200-talet. En madonna med barnet, i ek skuren, och en St. Olof trampande på trollet, aftagen i «Elsyssele», sid. 150, torde vara relikker sedan den tid då sistnämnda kyrka qvarstod.

I anseende till här inträffade strider och andra händelser, hvaribland hyllningen af nyssnämnda konungs son, prins Magnus Lagabætir, till konung och medregent i Norge 1257 intager första rummet, kunde man haft skäl att vänta sig finna många fornlemningar på dessa ryktbara öar. Detta är likväl ej förhållandet. Utom hvad vi omnämnt vid Danaholmen, träffar man nemligen här endast en liten grifkulle på *Burön*, der en och annan kännare vill påstå att benen efter den berömda höfdingen öfver Medelpad Fale Bure, hvilken ledde omkring år 1200, äro jordade. Sådant förtjenar naturligtvis ingen vederläggning. Vidare ser man på stranden af den närliggande *Stuön* många fyrkantiga tensättningar eller tomtningar, dem alla tillskrifva vikingatiden, men somliga tro vara befästningar och andra åter grundvalar efter hus. Sannolikt äro de lemningar efter något fiskläge, som stått här i fordna tider. En på Kalfön i berget uthuggen kompass säges der vara anbragt af den ryktbare sjöljelten Sven Gatenhjem från Onsala. Der skall ock stå inristade bokstäfverna S. G.

Skolväsen: Barn inom skolåldern 1863 voro 167. Socknen åtnjuter till sitt skolväsende anslag af länets hushållningssällskap. Det förtjenar att särskildt framhållas, huru som hr prosten *Schoug* förstått att, utan kännbart betungande för församlingen, anskaffa behöfliga skolhus. Herr prosten foreslog nemligen, att hvarje bergadt matlag inom socknen skulle gifva en skilling i veckan till skolbyggnader. Förslaget bifölls och skillingssatgiften inbetaltes ordentligt. «*Skillingsskassen*» tillväxte så, att nu hafva Öckerö, Hönö, Kalfö, Björkö och Rönö hvar sitt skolhus, hvarjämte medel till en del finnes för ytterligare tvenne. Undervisningen bestrides af tvenne egentlige folkskolelärare och tvenne till namnet småskolelärare, som dock meddela samma undervisning som

de förra. På Hönö och Rönö bestrides dessutom undervisningen för lotsars barn på lotsverkets bekostnad af en lärarinna, som undervisar i de flesta af folkskolans läroämnen samt i handarbeten inlär flickorna. Dessutom finnes här en privatlärare.

Fattigvård: Dess utgifter 1863 stego till 601 rdr 38 öre. Den äger i årliga räntor på donationer 45 rdr rmt. Alla barn och några äldre helförsörjningshjon utpensioneras: de öfrige få fara omkring på socknen, för att åtjunta 2 dagars underhåll på hvarje matlag. Beträffande förekommer blott under svåra år, äfvensom under vintern.

Till inkomsterna är detta 3:dje klassens pastorat det minsta i länet. Det är också det enda konsistoriella här finnes. I anseende till den besvärliga sjövägen emellan moderkyrkan och annexen äger här ingen duplikation rum, utan pastor predikar i den ena och komminister i den andra församlingen. Pastorer här hafva varit:

Jens Nebb. Han säges hafva ihjälslagit en skeppare af det laga skal, att denne ej längre behöfde låna hans penningar. Oaktadt pastorn både ägde svartkonstboken och förstod att använda den, blef han likväl drifven ur landet och begaf sig till Jutland, der han af sina släktingar erhöll så mycket mark som han kunde föda en häst och en ko på. Här kom svartkonstboken honom bättre till pass. Presten gick rundtomkring sitt jordgods och drog med sin käpp en rand i marken, och denna rand gjorde sedan samma nytta som den bästa gärdesgård, emedan intet kreatur vågade öfverskrida densamma. Nebbs embets-tid är okänd.

Anders Pedersen, omkring 1599.

Nils Pedersen, omkring 1630. Hans och hans hustrus porträtter förvaras vid Öckerö kyrka.

Jacob Rasmusson Nolteroth. Efter att hafva predikat i Öckerö en Söndag, bjöds han af en skeppare ombord på ett fartyg, för att taga någon förfriskning. Sedan han der förplägat sig öfver höfvan, tog han under lek ett vedträd och dängde skepparen i hufvudet, så att denne föll öfverbord och drunknade. Häröre lifdömd och utförd på afrättsplatsen den 2 Jan.

1668, blef han benådad och lösgifven; tjensten blef han likväl qvitt ¹⁾.

Lars Jönsson Kollväck. Hans artighet blef hans bane; ty då han en dag pligtskyldigast skulle konvojera en dam, som hedrat honom med besök, föll han omkull på en issvall och slog hufvudet i isen så våldsamt, att han blef på platsen, 1691 ¹⁾.

Pehr Larsson Böcker, † 1709.

Jöran Montin, pastor i Bollebygd 1718.

Lars Lachonius, † 1736.

Andreas Strömsten, transporterad till Slättåkra 1745.

Lars Stabæus, † 1774.

Arfvid Gren, † 1799, se Tegneby.

Christian Ludvig Ström, se Tegneby.

Johan Rosengren, † 1827, se Thorsby.

Niclas Hernqvist, † 1829, se Solberga.

Barthold Pihlgren.

N. v. **Carl Gustaf Schou,** sedan 1839.

Komministuren inrättades här 1774 och har blifvit skött af **Johan B. Gadd,** † 1828, och **Olof Johansson Tegmander,** ifrån 1829. Komministern äger intet boställe, utan endast en äng, som är anslagen åt pastor, men som den förre får begagna till mulbete.

Adressen är Göteborg.

¹⁾ Ström.

Protokoll fört vid Öckeröarnas släktforskarförenings årsmöte 20160314

Närvarande vid årsmötet: 43 personer

Årsmötet avslutades med ett föredrag av Per Stenros som berättade om Bohusläns historia.

- §1 Claes-Göran Sörensson förklarade årsmötet öppnat och inledde med en tyst minut för de medlemmar som avlidit under året.
- §2 Till ordföranden för årsmötet valdes Claes-Göran Sörensson
- §3 Till sekreterare för årsmötet valdes Agneta Zachariasson
- §4 Till justeringsmän att jämte ordföranden justera dagens protokoll valdes Susanne Liljeberg och Barbro Parment
- §5 Dagordningen godkändes
- §6 Frågan om årsmötets behöriga utlysande genom brev och på hemsidan godkändes.
- §7 Styrelsens verksamhetsberättelse godkändes av mötet och lades till handlingarna.
- §8 Revisorernas berättelse upplästes av Tage Oskarsson, godkändes och lades till handlingarna.
- §9 Ansvarsfrihet för styrelsen för det gångna verksamhetsåret beviljades
- §10 Val av Ordföranden för föreningen. Valberedningen har tyvärr inte lyckats värva någon ordförande så platsen är vakant så länge.
- §11 Som ordinarie ledamöter i styrelsen valdes Heléne Sörensson, Gunnar Alexandersson, Lena Knutsson, Arne Börjesson, Hans Taremark, Mikael Ahlberg och Agneta Zachariasson.
- §12 Som suppleanter i styrelsen valdes Thord Källefors, Jan Ek och Barbro Parment.
- §13 Som revisorer valdes Tage Oskarsson och Anders Börjesson. Till revisorsuppleant valdes Bertil Börjesson
- §14 Som ledamöter i valberedningen valdes Ola Strömsjö (sammankallande) och Sture Olofsson, som suppleant valdes Tage Oskarsson.
- §15 Styrelsens verksamhetsplan för 2016 upplästes och godkändes av mötet
- §16 Fastställande av budgeten. Alla hade tillgång till en kopia av budgeten som godkändes av årsmötet.
- §17 Årsmötet beslutade att årsavgiften för 2017 skall vara oförändrad: 100 kr/pers eller 150 kr/hushåll.
- §18 Som firmatecknare för föreningen utsågs kassören och sekreteraren att var för sig teckna föreningen.
- §19 Övriga ärenden som hänskjutits till årsmötet:
Claes-Göran berättade att föreningen kommer att ha en medlemsresa till Fredrikstens fästning i Halden 21 maj.
- §20 Ordföranden tackade alla för visat intresse och förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet

Justeras

Agneta Zachariasson

Claes-Göran Sörensson

Justeras

Justeras

Susanne Liljeberg

Barbro Parment

Verksamhetsberättelse, verksamhetsplan, budget o ekonomisk berättelse – se hemsidan

Styrelsen år 2016

Ordförande	Vakant	96 93 38
V ordförande	Hans Taremark	96 73 25
Kassör	Helene Sörensson	96 71 55
Sekreterare	Agneta Zachariasson	96 50 41
Ledamot	Gunnar Alexandersson	96 75 70
Ledamot	Arne Börjesson	96 61 55
Ledamot	Lena Knutsson	96 17 88
Suppleant	Thord Källefors	
Suppleant	Jan Ek	0708-16 89 20
Suppleant	Barbro Parment	

Styrelsen meddelar

Hemsidan – på föreningens hemsida www.oosf.se kan ni hitta namn, adress, mail, telefonnummer till styrelsen. Hör gärna av er till oss med idéer, funderingar, förslag, frågor osv.

Fotografier – Har ni några fotografier som ni vill dela med er av till vår hemsida? Hör av er till webmaster@oosf.se. Gamla fotografier är alltid intressanta.

Bankgiro – Föreningens bankgiro är **734-3999**

Utflykt 21 maj – åker vi till Hjo kostnad 500 kr/person, mer info på annat ställe i tidningen.

Mailadress – Har du inte fått något mail från oss det sista? Då beror det antagligen på att du **bytt mailadress** eller inte lämnat din mailadress är det bra om du meddelar Agneta detta: agneta@oosf.se. Vi skickar ut mail om både ditt o datt och då är det bra om adresserna vi har stämmer.

DVD skivor – Föreningens DVD-skivor **Öckerö Socken 1895 – 1942** finns till försäljning till en kostnad av 395 kr för medlemmar, 495 för icke-medlemmar. Samt en komplettering för den som redan har den första utgåvan 1895-1939 kompletteringen kostar 75 kr för medlemmar och 100 kr för icke-medlemmar. Beställ hos Agneta: agneta@oosf.se eller 96 50 41.

Medlemsavgift – Kassören meddelar att hon gärna vill ha in medlemsavgifterna senast 30 april.

Henrik Karlsson ber alla som är intresserade av släkten Nordtman att gå in på Anbytarforums sidor (ämne - släkter - Nordtman). Han har där lagt in ett antal rättelser av fel som han hittat på sådant som ligger ute på nätet. Han tänker så småningom ge ut en artikel och släktöversikt om de tidiga generationerna.